

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τοῦ ἀριθ. 28 τῆς Ἐφημερίδος «Ο ΔΗΜΟΣ.»

Ἐν Πάτραις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1869.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Τὸν ἀτυχῇ τοῦτον τόπον ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς βασιλείας, ἀπὸ τοῦ 1833 καὶ ἐφεξῆς, διεύθυνεν οὐχὶ σύστημα ζωῆς καὶ μεγαλείου, ἀλλὰ πνεῦμα ἐπιβουλῆς τὸν θάνατον ζητοῦν καὶ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ παντὶ σθένει θηρεῖον. Τὸ καταχθόνιον τοῦτο πνεῦμα, ἀπὸ τῶν στεμμάτων τῆς Δύσεως ἐκπορευόμενον ἐπερρέασέ τινων διεσθαρμένων κεφαλᾶς ἐν Ἑλλάδι, κατορθῶσαν τὴν ὑφισταμένην κακοδαιμονίαν τοῦ ἔθνους ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις.

Ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε νὰ ἑαδίσῃ τὴν ὁδὸν ἣν ἐχάραξεν ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης Ἰωάννης Καποδίστριας. Σκοπὸς τοῦ μεγαλεπηκόλου ἐκείνου ἀνδρὸς ἦτο νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ τόπῳ τὰ γράμματα, τὰς τέχνας καὶ πᾶσαν βιομηχανίαν. Νὰ συστήσῃ γεωργικὰς τραπέζας πρὸς ἐνίσχυσιν παραγωγικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων τοῦ ἔθνους καὶ ἐκ ξένων κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ὁ ἱκανὸς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος εὐκόλως ἠδύνατο νὰ προσελκύσῃ. Εἰς τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα καταστήματα, ὧν ὁ τόκος δὲν ἤθελεν ὑπερβῇ τὰ 4 τοῖς ἑκατὸν, ἤθελε δοθῇ ἡ ἀρμόζουσα ἐθνικὴ ἐπαυμίαια, ἣν ἀναξίως καὶ ἐπιβούλως ἔλαβε τὸ λίαν κερδοσκοπικὸν κατὰστημα τοῦ Γεωργίου Σταύρου, αἵτιον γενόμενον ληστείας καὶ μεγάλης διαφθορᾶς ἐν Ἑλλάδι· ἄλλα περὶ τούτου ἄλλοῦ ῥηθήσονται τὰ εἰκότα πλατύτερον. Καὶ καθόσον ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, πανταχοῦ σχεδὸν ἐσύστησεν ἀλληλοδιδασκτικὰ καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα ὁ ἀναμάρτητος. Περὶ τεχνῶν ἐσκέπτετο ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος πολιτικὸς νὰ μεταφέρῃ ἐκ τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης διὰ φορὰ ἐργαλεῖα γεωργικὰ καὶ λοιπά· συγχρόνως δὲ νὰ προσκαλέσῃ καὶ τεχνίτας, ὅπως ἐφ' ἐκείνῳ μετ' ἀκριβείας ταῦτα. Διὰ τῶν μέσων τούτων τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως, ὁ φιλόπαιτρις αὐτός, ἐσκόπει νὰ καταστήσῃ τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πυρῆνα μεγάλης φλο-

